

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 27.06.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, zastupnici žrtava

Saslušanje svedoka dr. Miodraga Vučetića

Svedok je po zanimanju ortoped. U bolnicu u Zvorniku radi od 1980. Najpre je radio kao lekar opšte prakse a od specijalizacije u Sarajevu, 1989. godine do danas radi kao ortoped. Kada je počeo rat radio je dnevno po 16 sati tako da ne zna šta se događalo van bolnice. Od 8.04.1992. u bolnicu su stizali ranjenici. Razlikovali su se po tome da li su ranjeni metkom ili granatom. Kada je počeo rat, manje je bilo povređenih u saobraćajnim udesima.

Polovinom aprila u bolnicu su počele da upadaju neke paravojne formacije koje su maltretirale lekare i sestre. Tada su jo uvek radila dvojica lekara Muslimana, ortoped Mirsad Hajdarević i urolog Ibrahim Fidahić, a bilo je i medicinskih sestara muslimanske nacionalnosti. Svi su oni napustili Zvornika nakon zbog maltretiranaj tih paravojnih formacija.

Obdukcije nisu radene u bolnici jer u Zvorniku nije bilo patologa. Događalo se da u bolnicu bude donet leš i uzrok smrti se utvrđivao na osnovu spoljašnjeg pregleda a vreme smrti na osnovu anamnestičkih podataka, ako postoje. Bez obdukcije se ne može precizno utvrditi uzrok smrti tako da je bilo otpilike 10 posto pogrešnih nalaza o uzroku smrti.

Svedok je čuo da su u Čelopeku bili zarobljeni neki Muslimani ali nema saznanja ko su oni bili. Zna da je u fabrici *Standard* bilo lekara opšte prakse koji su ukazivali pomoć lakše povređenim srpskim borcima. Od svedoka niko nije tražio da pruži pomoć nekome iz zatvora u Čelopeku niti ga je obavestio da je tamo bilo povređenih. Nije mu poznato da je neko povređen ili mrtav donet u bolnicu iz Čelopeka, sa *Ekonomije* ili *Ciglane*. Za vreme rata čuo je za zatvor na *Ekonomiji* ali ne zna pojedinosti.

Predočavanje lekarskog izveštaja

Predsednica Veća je predočila svedoku lekarski izveštaj o smrti Nesiba Dautovića od 13. 05.1992. godine u kojem stoji da nije umro nasilnom smrću. Svedok tvrdi da nije pisao tekst tog izveštaja ali da je potpis njegov. Međutim, čudi se da nema njegovog faksimila. Pošto mu je predsednica Veća predočila da na osnovu izvedenih dokaza proizlazi da je Nesib Dautović ubijen u zatvoru na *Ekonomiji*, svedok je kategorički tvrdio da spoljašnjim pregledom leša nije mogla da se utvrdi nasilna smrt. Dautović je mogao umreti od unutrašnjeg krvarenja, kao posledice batinanja, ali se to spoljašnjim pregledom ne može utvrditi.

Svedok nije bio na *Ekonomiji* za vreme rata. Svedok ne zna gde je *Gerina klanica* niti zna da je bilo leševa u fabrici *Alhos*. Takođe ne zna da je za vreme rata u Zvornik dolazio dr. Zoran Stanković sa Vojno-medicinske akademije u Beogradu, radi pregleda leševa.

Saslušanje svedoka Petka Panića

Svedok je pre rata bio vođa sektora ili pozornik. Od 1.09.1991. bio je pomoćnik komandira rezervnog sastava policije u okviru stanice policije Zvornik. Prvi načelnik policije posle 6.04.1992. kada je došlo do podela na srpsku i muslimansku policiju, bio je Mile Mijić a komandir policije svedok **K**.

Na dan 6.04.1992. godine svedoku je Slavko Erić, komandir saobraćajne policije, preneo da je naređeno da svi policajci srpske nacionalnosti, sa svim sredstvima kojima raspolažu, vozilima i naoružanjem pređu u fabriku *Alhos* u Karakaju. Ne zna ko je to naredio. Srpska policija je bila u fabrici *Alhos* petnaestak dana, zatim izvesno vreme u fabrici *Standard* a u maju su prešli u hotel Drina. Kasnije su počeli da rade u zgradi stanice policije koja je popravljena nakon oštećenja za vreme osvajanja grada, a i dalje su bili smešteni u hotelu. Bili su angažovani na punktovima, i to na mostu prema Malom Zvorniku, raskrsnici prema Tuzli, raskrsnici prema Sapni i raskrsnici na ulazu u Zvornik.

Kada su došli u *Alhos*, tu su zatekli pripadnike Arkanove garde i Šešeljeve dobrovoljce. Oni su spavali u fabrici a ujutro su nekuda odlazili. Svedok pamti nekog Topolu iz Rume, kojeg su se svi plašili.

Kada je osvojan Zvornik, 8. ili 9.04. lokalna policija je išla iza Arkanove jedinice. To je naredio načelnik Mijić. Pored Arkanove garde i lokalne policije u osvajanju grada učestvovala je i Teritorijalna odbrana.

Svedoku je poznato da je policija čuvala zatvor u *Novom izvoru* u vreme kada su tu bili zatvoreni Divičani [27-29.05.1992]. Od Slavka Erića je saznao da je on dobio naređenje da Muslimane iz Diviča odvede do Olovskih luka, da ih tu pusti i da odatle idu u Kladanj, na muslimansku teritoriju. Po mišljenju svedoka Slavko Erić je tu naredbu dobio od načelnika policije Miloša Pantelića i komandira policije Marinka Vasilića. Jedan deo Divičana je vraćen u Zvornik. Vojno sposobni muškarci su zatvoreni u zgradu *Novog izvora* a 29.05. 1992. Slavko Erić je odredio Mika Miljanovića, pomoćnika komandira policije, da zatvorene Divičane autobusima prebaci u Dom kulture u Čelopeku. Svedok smatra da je odluku o iseljavanju Muslimana iz Diviča doneo Krizni štab, čiji je predsednik bio optuženi Branko Grujić.

Krizni štab je bio nadređen policiji. Imao je veliki uticaj na izdavanja vojnih i policijskih zadataka.

Svedok je poznavao Marka Pavlovića. Video ga je nekoliko puta. Znao je da je bio komandant TO.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Svedok je čuo da je predstavnik Muslimana iz Kozluka Fadil Banjanović napravio dogovor sa vlastima u Zvorniku da se dobrovoljno isele. Kasnije je čuo da su autobusima preko Šepka otišli u Suboticu (Srbija).

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Desetak dana nakon zatvaranja Divičana u Dom kulture, načelnik Miloš Pantelić rekao je svedoku da svrati u Čelopek i vidi šta ima tamo. Svedok je otišao u osnovnu školu, gde je bila smeštena policija. Tu je razgovarao sa Cvijetkom Jovićem, komadirom rezervne stanice policije u Čelopeku, koji mu je rekao da se svašta događa u Domu kulture, da ulazi neki Repić i parvojske i da rade šta hoće. Cvijetko Jović mu je još rekao da kada vidi Repića okrene glavu jer se boji da će zaklati i njega. Svedok mu je tada rekao da treba da kaže komandiru i načelniku šta se događa. Cvijetko Jović mu je pored Repića pominjao Niškog i Pivarskog. Kasnije mu je Cvijetko rekao da je pretpostavljenima preneo šta se događa u Domu kulture. A i sam je svedok o tome šta mu je Cvijetko rekao preneo komandiru policije, Marinku Vasiliću.

Svedok je još jednom video Cvijetka Jovića i to kada je dolazio u stanicu policije da podnese izveštaj. Tom prilikom Cvijetko mu je rekao: „ Stanje je isto. Ulazi kada ko hoće, od parvojski, rade šta hoće... posle zatekneš tamo i krvavih“.

Na dan 29.06. 1992. preživeli Divičani su prebačeni u zatvor u zgradi *Novog izvora*, a nakon nekoliko meseci su prebačeni u sabirni centar u Batkoviću, odakle su razmenjeni.

Predočavanje iskaza svedoka Marinka Vasilića

Predsednica Veća je predočila svedoku iskaz Marinka Vasilića da on nikada, niodkoga ništa nije saznao šta se događalo u Domu kulture. Svedok je odlučno rekao da je to nemoguće, da su i načelnik policije i komandir policije morali znati šta se događalo u Domu kulture, i da je nemoguće da nisu znali.

Treća tačka optužnice: ratni zločini u zatvorima na *Ekonomiji* i *Ciglani*

Svedok je u vreme događaja čuo za zatvore na *Ekonomiji* i *Ciglani* ali tamo nikada nije bio. Zna da su ti zatvori bili pod kontrolom policije.